הלכה · משנה תורה · מפרשים · מלאכת שלמה · ספר עבודה

מלאכת שלמה על משנה תורה, הלכות מעשה הקרבנות

רבי שלמה חכים

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מלאכת שלמה על משנה תורה, הלכות מעשה הקרבנות

רבי שלמה חכים

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מלאכת-שלמה-על-משנה-תורה-הלכות-מעשה-הקרבנות/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
הלכה י 4
פרק טז 4
הלכה ח 4

פרק ג

הלכה י

אין סומכין בקרבנות ציבור חוץ מב' סמיכות על שעיר המשתלח ועל פר העלם דבר.
הנה בכאן לא כתב רבינו שסמיכת בקרבן ציבור אם היא בשתי ידים או נשתנה דינא ודי ביד אחד אבל ממ"ש לקמן בהל' י"ג וז"ל וצריך הסומך לסמוך בשתי ידיו על ראש וכו' ולא חילק בין ציבור הסומכים ש"מ דהכל אחד וסמיכות הציבור היא בשתי ידיו והכי איתא בתורת כהנים בפרשת ויקרא פ"ו וז"ל וסמכו זקני העדה את ידיהם בידיהם של כל יחיד ויחיד וכו' והרב קרבן אהרן פי' שם וז"ל פי' בשתי ידיו של כל יחיד ויחיד ודייקי לה מדלא אמר ידם דאילו אמר ידם משמע יד של כל אחד ואחד ובאמרו ידיהם תרי ריבוים חד לידים והוא היו"ד והמ"ם לסומכים והכי הוא דאין סמיכה אלא בשתי ידים כדיליף לה בפ' שתי מדות וכו' יעו"ש וכ"כ מרן בכ"מ בסוף פ"ב דע"ז על מ"ש בתו"כ במגדף דכתיב וסמכו השומעים את ידיהם ידי כל יחיד ויחיד וכתב בכ"מ דדייק לה מדקאמר ידיהם ולא קאמר ידם יעו"ש.
אשר מזה תמהני טובא למה שראיתי להרב בני חיי בהל' מגילה סי' תרצ"ד אות א' שכתב וז"ל ויש לחקור גבי סמיכה בשתי ידים דסמיכה בשתי ידים משמע כדאיתא בסוף פ' שתי מדות בפר ציבור דכתיב וסמכו זקני העדה את ידיהם אימא דסגי ביד אחד של כל אחד ואחד או דילמא בעינן שהזקן יסמוך שתי ידיו דהיינו בכל כחו של כל אחד ואחד ואין כאן מקום להאריך עכ"ל. ולענ"ד לא זכיתי להבין את דבריו דמלבד דמלשון רבינו נראה דאין לחלק כדבר האמור דאי איתא להא הו"ל לאשמועינן, עוד בה דמלשון התו"כ נראה בפירוש דסמיכת זקנים היא בשתי ידים מריבוי דידיהם וכדפי' הרב קרבן אהרן וצריך ישוב.

פרק טז

הלכה ח

האומר אחד מכבשי הקדש ואחד משורי הקדש והיו לו שנים הגדול שבהן הקדש וכו'.
נשאל הרב צמח צדק ז"ל בסי' י"א במי שנתחייב לתת לחבירו בגדים טובים ממקום פלוני ובא לתת לו אח"כ בגדים בנונים ממקום ההוא וטוען כיון דלא כתב לו מהמובחרים אלא טובים סתם הרי הן טובים ולאפוקי שאינם מן הגרועים ורעים והלה טוען שצריך להיות טובים ואלו הם בנונים ולא טובים. והשיב דיכול ליתן בנונים דגם הם נקראים טובים והביא ההיא דהמוכר את הספינה דף ס"ט א"ל לבר מדקלא פלוני חזינן אי דיקלא

טבא הוא שיירי שיירא אי דיקלא בישא הוא כ"ש הנך ע"כ ופי' רשב"ם ז"ל אי דיקלא טבא הוא כלומר מן הבנונים שטעונים פירות קצת לחוד שיריה וכו' הרי דדיקלא טבא דקאמר הש"ס הרי הוא בנוני וכו' ועוד יש להביא ראיה ע"כ.

ולענ"ד יש להביא ראיה מהא דשנו חכמים בלשון המשנה במנחות דף ק"ח האומר אחד מכבשי הקדש אחד משורי הקדש והיו לו שנים הגדול שבהם הקדש שלשה בנוני שבהם הקדש וכו' ובגמ' אלמא מקדש בעין יפה מקדש אימא סיפא שלשה בנוני שבהם הקדש אלמא מקדש בעין הרע מקדש אמר שמואל חוששין אף לבנוני דלגבי קטן עין יפה הוא ע"כ הרי עין יפה קרי ליה תנא אף לבנוני משום דלגבי קטן עין יפה הוא ואף דהתם חששא בעלמא הוא כמבואר שם היינו טעמא משום דמקדש בעין יפה מקדש ואיכא גדול ממנו ברם לגבי מכר דבעין רעה מוכר י"ל כיון דלגבי הגרועים נקראים טובים כדהתם דלגבי קטן הבנוני עין טוב הוא ה"נ לגבי הגרועין טוב הם ומצי למיהב ליה הבנונים וכדבר האמור וק"ל.